

I henhold til § 2 vælger folketinget af sine medlemmer et *udvalg på 17 medlemmer*. Over for dette udvalg skal ministeren redegøre for mere betydende foranstaltninger, som påtænkes gennemført i medfør af bemyndigelsen.

I henhold til § 3 kan der i forskrifter, der udstedes i medfør af § 1, fastsættes *straf* af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Loven gælder ikke for Færøerne, men kan sættes i kraft for øerne ved kgl. anordning.

Ved lovforslagets *1. behandling* blev det klarlagt, at der i de fleste partier var delte meninger specielt om betimeligheden i at forbyde anvendelsen af dåseøl. Der var almindelig enighed om, at man ved behandlingen af lovforslaget kun beskæftigede sig med en ganske lille del af det samlede forureningsproblem, og det blev især fra *regeringspartiernes ordførere* understreget, at forslaget ikke så meget tog sigte på at bekæmpe en forureningskilde som at forhindre et nyt forureningsproblem i at opstå. Fra oppositionens side blev der stærkt efterlyst et samlet forureningsudspil fra regeringens side, og såvel *Kampmann* (S) som *Vivike* (SF) fandt, at regeringen med fremsættelsen af det foreliggende lovforslag var at sammenligne med bjerget, der barslede en lille mus. Dette blev ikke afvist af *indenrigsministeren*, som imidlertid tilføjede:

„Hvis man er for sent på vej, skyldes det tidligere regeringer, der ikke har påtaget sig nogen opgave med henblik på bekæmpelse af forureningen. Den nuværende regering har derimod taget opgaven op og søger nu at få belyst alle spørgsmål på den mest effektive måde ved, at eksperter arbejder med problemet, og ved, at vi forventer og regner med midt på sommeren næste år at kunne få et oplæg fra forureningsrådet, således at politikerne på baggrund af sagkyndiges udtalelser og bedømmelser har et godt grundlag at bygge en lovgivning på. Jeg vil i alt fald nødig være den, der kom i samme situation som en tidligere justitsminister, der traf en beslutning om, at alle biler skulle påsættes stænklapper, der viste sig ganske unødvendige, og hvortil man ofrede millionbeløb. Jeg mener, det er nødvendigt, at vi har et sagligt grundlag at bygge denne lovgivning på og de beslutninger, vi skal træffe i folketinget. Derfor mener jeg, at vi må afvente forureningsrådets indstillinger.“

Kjær Rasmussen (VS) kunne fuldt ud støtte forslaget, selv om han betegnede det som et meget lille skridt i den rigtige retning. Derimod vendte *Hanne Reintoft* (DK) sig principielt mod en lovgivning af denne art, som ikke bandt ministeren til at forbyde nogen form for